

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Ócsai József ügyvéd által képviselt alperes ellen birtokháborítás megszüntetése és más igények iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróságon 18.P.20.040/2009. szám alatt folyamatban volt és a Győri Ítéltábla 2011. január 20-án meghozott Pf.I.20.103/2010/5. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem alapján - a 2011. december 7-én megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Legfelsőbb Bíróság a Győri Ítéltábla Pf.I.20.103/2010/5. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja; és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 150.000 (Egyszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett részét. Ebben az elsőfokú bíróság az alperest 1.502.036 forint lejárt bérleti díj és annak 2004. december 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatának megfizetésére kötelezte; míg a felperes ezt meghaladó - kártérítés iránti - keresetét és a felperes eredményes beszámítási kifogása folytán az alperes viszontkeresetét elutasította; rendelkezett a perköltség viseléséről.

A jogerős ítélet meghozatalának alapjául szolgáló tényállás szerint a felperes és az alperes (jogelődje) 1994. október 17-én 15 évre szóló bérleti szerződést kötöttek, melynek alapján az alperes jogosult volt a felperes tulajdonában álló ingatlanokon - a szerződésben részletesen körülírt feltételekkel - rádiótelefon

rendszer céljára egy toronyszerkezetet építeni a hozzá tartozó felszerelési tárgyak elhelyezése mellett. Az alperes 1999. november 1-jétől bérleti díjat nem fizetett, így a szerződés teljes időtartamára összesen 1.502.036 forint bérleti díjtartozása keletkezett. Az ügynek nem vitás tényállása továbbá, hogy nem a szerződésben és az építési engedélyben meghatározott paraméterekkel épült fel az antennatorony, ami a felperest a szerződéssel érintett ingatlanai használatában korlátozza. Az ebből eredő kára - kerekítéssel - 400.000 forint. Az alperes erre tekintettel a felperesnek 1996. március 6-án a február 28-i átutalás eredményeként 400.000 forint kártérítést fizetett. A felperes többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 7 évre (2000-2007.), összesen 7.000.000 forint és ezt követően évi 1.000.000 forint megfizetésére kártérítés és elmaradt bérleti díj fejében. Az évi 1.000.000 forint összegű kereseti követelése kapcsán azt adta elő, hogy az részben az elmaradt bérleti díjból, részben abból adódik, hogy nem tudta megfelelően használni a bérleti szerződéssel érintett ingatlanait, amelyeken a növényzet tönkre ment.

Az alperes a szerződés szerinti bérleti díjfizetési kötelezettségét nem vitatta, vállalta annak megfizetését. Ezt meghaladóan viszont a kereset elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a felperes kárigénye kidolgozatlan, s nem bizonyított. Egyben viszontkeresetet terjesztett elő, melyben a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint 400.000 forint tőke és annak 1996. április 1-jétől járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni a felperest arra figyelemmel, hogy az adótorony létesítése kapcsán kétszeresen fizette ki a 400.000 forint összegű kártérítést. A felperes a viszontkeresettel szemben beszámítási kifogást érvényesített „415.000 forint” erejéig, ami álláspontja szerint az ingatlanában az adótorony létesítése miatt bekövetkezett értékcsökkenés.

Az alperes az építkezés miatti értékcsökkenést - figyelemmel a felperes 1996. február 15-én kelt levelében foglaltakra is - 400.000 forintban elismerte és - kétszer is - megfizette. Azt a felperes csak utóbb sérelmezte, hogy miért nem „450.000 forintot” fizetett az alperes részére kártérítés címén. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a P.22.617/2004. szám alatt folyamatban volt ügyben ingatlanforgalmi szakértői szakvéleményt szerzett be, amelyet F. T. igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő 2007. március 22-én terjesztett elő 61. sorszám alatt, majd pedig a felek észrevételei alapján azt 70. sorszám alatt kiegészítette. A felperes ezt a szakvéleményt vitatta, ezért a 73. sorszámú beadványában kérte a szakértő tárgyalásra történő megidézését. Ezt követően azonban a 75. sorszámú beadványában a szakértőtől az általa hozzá intézett kérdések megválaszolását kérte, amit az elsőfokú bíróság továbbított a szakértő részére. A szakértő a kérdések kapcsán 77. sorszám alatt nyilatkozott arról, hogy az alap és a kiegészítő szakvéleményében foglaltakat fenntartva az

ingatlanokkal kapcsolatos értékcsökkenés összegét - 359.000-359.000 forint - változatlanul tartja fenn. Az elsőfokú bíróság a szakértőnek ezt a nyilatkozatát azzal a felhívással kézbesítette a feleknek, hogy arra tegyenek észrevételt, míg ellenkező esetben úgy tekinti, hogy a szakvélemény-kiegészítést elfogadják. A felperes a 84. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata szerint változatlanul vitatta a szakértői véleményt, ugyanakkor a keresetét módosította és „a torony eltávolítását, az eredeti állapot helyreállítását” avagy 2000 januárjától 2007 decemberéig évi 1.000.000 forint elmaradt bérleti díj és „kártalanítás” megfizetését, illetve 2008-tól évi 2.400.000 forint bérleti díj fizetését kérte. Hivatkozása szerint a szerződésük érvénytelen. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a 85. sorszámú végzésében minden részletkérdésre kiterjedő hiánypótlásra hívta fel a felperest azzal a jogkövetkezménnyel, hogy amennyiben e felhívásnak 15 napon belül nem tesz eleget, a rendelkezésre álló adatok alapján hoz határozatot a „keresetmódosítás kapcsán”. A felperes ezután kétszer is kérte az elsőfokú bíróság által megadott határidő meghosszabbítását, majd a 87. sorszám alatti, 2008. május 5-i beadványában úgy módosította a keresetét, hogy a 2000-2007. évekre évi 1.000.000 forint kártérítést kér. Ezúttal viszont már nem kérte F. T. igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő megidézését a tárgyalásra, de azt sem, hogy a szakértő a 61. sorszám alatti - kiegészített - szakvéleményét az időmúlásra figyelemmel aktualizálja. Ilyen tartalmú kérelmeket a P.20.040/2009. szám alatt folytatódott eljárásban sem terjesztett elő. Ez utóbbi ügyszám alatt folytatódó eljárásban a 3. sorszámú jegyzőkönyvben úgy véglegesítette a keresetét, hogy kártérítés és elmaradt bérleti díj fejében kéri az alperest évi 1.000.000 forint megfizetésére kötelezni. Ehhez képest az elsőfokú bíróság nyomban - a 3. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzésében - felhívta a felperest, hogy 15 napon belül a keresetét írásban munkálja ki, határozza meg, hogy 2000. évtől kezdődően az évi 1.000.000 forintos követelése miből adódik, milyen részösszegekből tevődik össze. A felhívás értelmében arra az esetre, ha annak egy része az elmaradt bérleti díj, a felperes köteles volt kimunkálni az érvényesített bérleti díj összegét és azt, hogy az elmaradt bérleti díjon túlmenő kárigény milyen ténybeli alapon, miből adódóan illeti meg. Az elsőfokú bíróság ezt a felhívását - a felperes mulasztása miatt - a 4. és az 5. sorszámú végzéseiben megismételte azzal a további figyelmeztetéssel, hogy amennyiben annak nem tesz eleget, a Pp. 141.§ (6) bekezdésében foglaltak szerint a rendelkezésre álló adatok alapján fog határozni. Mindezek ellenére a felperes csupán a 2010. január 18-án megtartott tárgyalásról felvett 7. sorszámú jegyzőkönyvhöz 7/F/1. sorszám alatt csatolt beadványában nyilatkozott a kártérítés összegével kapcsolatosan. A csatolt mellékletek egy része 1995. és 1996. évi iratok fénymásolata, illetve az 1995 februárjában bejelentett károkra vonatkozik. A véglegesített kereseti kérelemmel érintett időszakra vonatkozóan a

követelés összecszerűségére tételes, ellenőrizhető kimutatást, elszámolást nem tartalmaz.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság - helyesnek elfogadva az elsőfokú bíróság jogi álláspontját és az ítéletében kifejtett indokolását is - a felperes keresetét csupán a 2009-ig terjedő időszakra vonatkozó - az alapul szolgáló szerződés tartalmára tekintettel utóbb már nem vitatott - bérleti díj vonatkozásában tartotta megalapozottnak, s ezért az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A felperes ezt meghaladó keresetének elutasítását egyrészt azzal indokolta, hogy a felperes a keresetmódosítást követően az ügyben korábban eljáró szakértő meghallgatását, illetve attól további írásbeli nyilatkozat beszerzését nem kérte, a szakértői vélemény hivatalból történő kiegészítésre pedig nem volt oka. Másrészt, miután a felperes tájékoztatás ellenére sem terjesztett elő határozott kereseti kérelmet a kárigénye összecszerűségére és ténybeli alapjára vonatkozóan, a mulasztása következményeit magának kell viselnie. A viszontkereset és az ezzel szemben előterjesztett beszámítási kifogás kapcsán is azonos volt mindkét fokon eljáró bíróság álláspontja. E szerint a bérleti szerződésre tekintettel önmagában az antennatorony létesítése miatt a felperes kárigénye nem lehetett alapos. A tervtől eltérően történt építkezéssel kapcsolatban viszont elfogadták a felperes álláspontját, mely szerint az alperes szerződösszegést követett el, ezért köteles az okozott kárt megtéríteni. Ebben a körben a szakértő 359.000 forintba tett javaslatot, amit az elsőfokú bíróság kerekítéssel 400.000 forintban állapított meg. Az eredményes beszámítási kifogásra tekintettel a viszontkeresetet elutasította. Ehhez kapcsolódóan - figyelemmel a fellebbezés tartalmára is - a másodfokú bíróság kiemelte még, hogy a felperes az 1996. február 15-én kelt levelében a 400.000 forintot - a terméskiesés és újraterelítési költségei fejében - tudomásul vette és kérte ennek az összegnek a kiutalását. Ilyen előzmények alapján - figyelemmel arra is, hogy a 400.000 forintot az alperes 1996. február 28-án átutalta a felperes által megjelölt bankszámlára - a másodfokú bíróság a felperesnek a kamat elszámolására vonatkozó igényét is alaptalannak találta.

A jogerős ítélet ellen elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság ítéletének a kereset szerinti megváltoztatása, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása iránt a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelemnek a fellebbezésével lényegében megegyező tartalma szerint a felperes a bíróság tájékoztatási kötelezettségének megsértésére hivatkozott. Az itt kifejtett álláspontja szerint a bérleti díj - minthogy az a szerződés lejártát követő időszakra vonatkozik - és a kártérítés összecszerűségének meghatározása egyaránt szakkérdés, amely szakértő igénybevétele nélkül nem dönthető el. Sérelmezte, hogy az

ügyben eljáró bíróságok annak ellenére, hogy az általa csatolt iratok és előadott nyilatkozatok alapján ezt megtehetette volna, „nem osztotta ki a bizonyítási terhet” és nem folytatta le a bizonyítási eljárást. Álláspontja szerint az időmúlásra és a közismert gazdasági helyzetre tekintettel az értékcsökkenés tárgyában csak a szakvélemény felülvizsgálata (aktualizálása) mellett hozható megalapozott ítélet. Sétrelmezte, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem adták indokát annak, hogy miért nem idézték meg a szakértőt a tárgyalásra, illetve mellőzték új szakértő kirendelését. Értelmezhetetlennek tartotta a másodfokú bíróság érvelését a 400.000 forintnak az alperes által történt megfizetésével kapcsolatosan. Állítása szerint az értékcsökkenés vonatkozásában azért terheli kamatfizetési kötelezettség az alperest, mert a megállapított értékcsökkenés bekövetkezte és annak megfizetése nem egy időben „történik”.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes azon túlmenően, hogy a Ptk. 301.§ (1) bekezdésében foglalt anyagi jogi szabály megsértését állította, a felülvizsgálati kérelmét további jogszabályhely megjelölése nélkül, de tartalmából egyértelműen megállapítottan a Pp. 3.§ (3) bekezdésében foglaltakra alapította.

Az eredményes felülvizsgálat alapja - a Pp. 270.§ (2) bekezdése és 275.§ (3) bekezdése értelmében - anyagi jogi vagy a törvényben meghatározott feltétellel eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt lehet.

A felülvizsgálati kérelem említett korlátai között vizsgálva a jogerős ítéletet, az előzőekben rögzített tényállás szerint a peres felek 2009. október 17-ig álltak szerződéses jogviszonyban. Ennek ellenére a felperes az elsőfokú eljárásban 2010. január 18-án megtartott tárgyaláson (7. sorszámú jegyzőkönyv) változatlanul azt a 2009. június 10-én (3. sorszámú jegyzőkönyv) - többszöri módosítást követően - előterjesztett keresetét tartotta fenn, melynek értelmében 2000-től kéri évi 1 millió forint megfizetésére kötelezni az alperest kártérítés és elmaradt bérleti díj fejében. Ebből következően okszerű volt az elsőfokú bíróság eljárása, amikor ugyanezen a tárgyaláson meghozott végzésével a felperest felhívta, hogy nyilatkozzék: ebből mennyi az érvényesített bérleti díj összege és az azon túlmenő kárigény milyen ténybeli alapon, milyen indokok szerint illeti meg. Ehhez képest mindkét fokon eljáró bíróság tényszerűen rögzítette, hogy a felperes a végzésben foglaltaknak - két újabb felhívás (4. és 5. sorszámú végzések) ellenére - nem tett eleget.

Igazolhatóan 7/F/1. sorszám alatt csatolta az előzőekben megjelölt végzésekre vonatkozó nyilatkozatát. Ez azonban - figyelembe véve a mellékletek tartalmát is - nem volt alkalmas annak megállapítására, hogy a felek jogviszonyának alapjául szolgáló szerződésben megjelölt, és az alperes által sem vitatott bérleti díjon felül van-e a felperesnek további bérleti díjra vonatkozó igénye, illetve ha ezen túlmenően kártérítés iránti követelése van, annak mi az összege, miből adódik a kára és az az alperes mely jogellenes magatartásával áll okozati összefüggésben. Az eljárásnak ebben a szakaszában a felperesnek értelemszerűen arra is nyilatkoznia kellett volna, hogy a bérleti jogviszony lejártát követő időszakra milyen jogcímen tartja fenn a keresetét. Ide kapcsolódóan nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felülvizsgálati kérelmének a Legfelsőbb Bíróság felhívására pontosított tartalma szerint bérleti díj és kártérítés címén a 2000-2007. évek közötti időszakra (az időtartamot illetően a P.22.617/2004. szám alatt folyamatban volt eljárásban 87. sorszám alatt előterjesztett beadványában foglaltakkal egyezően) igényelt évi 1 millió forintot, azaz összesen 7 millió forintot, míg ettől kezdődően kizárólag használati díj címén kérte az alperes marasztalását - a jövőre nézve is - évi 1 millió forintban.

Az előzőek szerint véglegesített kereseti kérelme előterjesztésekor a felperes a korábban értékcsökkenés címén beszámítani kért - lényegében szakértői véleménnyel alátámasztott - igénye kapcsán semmilyen további bizonyítási indítványt nem tett. Olyan tényelőadása sem volt, aminek alapján felvetődhetett volna, hogy a 2000. évet megelőző időszakra a beszámítási kifogásban érvényesített összeget meghaladó kártérítési igénye lenne.

A Pp. 3.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltak szerint a polgári perben alapvető szinten érvényesül a rendelkezési és a peranyag-szolgáltatási elv. Ebből következően a bíróság csak a fél által érvényesített követelés megalapozottságát vizsgálhatja, mégpedig az általa rendelkezésére bocsátott bizonyítékok alapján. A Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján még a jogi képviselővel eljáró felet - itt a felperest - is megilleti az a jog, hogy a bíróság a jogvita eldöntése érdekében bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről előzetes tájékoztatást kapjon. A bizonyítási kötelezettség és ebből adódóan a bizonyítási teher szabályai az irányadó anyagi jogi rendelkezések és a Pp. 164.§ (1) bekezdésében foglaltak együttes alkalmazása alapján állapíthatók meg. Ehhez képest a felperes által érvényesített kártérítési igényt illetően a bizonyítási teher elosztásáról maga a Ptk. 339.§ (1) bekezdés mint anyagi jogi szabály egyértelmű rendelkezést tartalmaz. Következésképpen ebben a vonatkozásban a bizonyítási teher megosztásáról a jogi képviselővel eljáró fél irányában a bíróságot tájékoztatási kötelezettség nem terheli. A tényállás felderítése körében azonban kötelessége annak

tisztázása, hogy a felperes milyen tények alapján, a kereseti kérelmek egyes jogcímeihez rendeltelen milyen összegekre érvényesít igényt az alperessel szemben.

Az elsőfokú bíróság - amint ez a másodfokú bíróság által is irányadónak tekintett pertörténet alapján aggálytalanul megállapítható - ennek a kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Tájékoztatása a felperes módosított keresetében előadott tényállításokra vonatkozóan egyéniesített és teljes körű volt, kiterjedt valamennyi, a felperes akkori előadása szerint elbírálásra kerülő kérelemre.

A felperes nem hivatkozhat alappal arra: az elsőfokú bíróság nem osztotta ki a bizonyítási terhet, figyelmen kívül hagyta, hogy a kártérítésösszegszerűségének meghatározása érdekében szakértői bizonyításra van szükség és a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért nem idézték meg a szakértőt a tárgyalásra, illetve miért mellőzték új szakértő kirendelését. A felperesnek ez utóbbi kifogása nyilvánvalóan azzal függ össze, hogy az általa értékcsökkenésnek nevezett - valójában nyilvánvalóan kártérítési - igényösszegszerűségére szakértői véleményt adó F. T-t a bíróság a szakvélemény kiegészítése után annak ellenére sem idézte meg a tárgyalásra, hogy a szakvélemény tartalmát a szüneteléssel befejeződött eljárásban mindvégig vitatta, s a beszámítási követelése kapcsán a bíróság nem rendelt ki újabb szakértőt. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság az álláspontját az ítélete 7. oldalán - röviden - kifejtette, amit a Legfelsőbb Bíróság elfogadott. Annál is inkább, mert a felperes értékcsökkenés címén előterjesztett igényét az alperesnek a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint viszontkeresettel érvényesített 400.000 forintos követelésével szemben beszámítási kifogásként érvényesítette. Márpedig a Ptk. 296.§ (1) bekezdése szerinti beszámítási kifogás alapján csak az érhető el, hogy az ellenérdekű fél követelése megszűnik. Az adott esetben ez azt jelentette, hogy az alperes által visszakövetelést 400.000 forinttal szemben 1996. március 6-ig - amikor az alperes részéről a tartozatlan kifizetés megtörtént - a felperest legalább ilyen összegű kár érte. Eddig a mértékig az elsőfokú bíróság a felperes beszámítási kifogását alaposnak találta; a felperesnek erre az időszakra ezt meghaladó kártérítés iránti keresete nem volt. Ebből következően az adott időszakra nézve a szakértői vélemény további kiegészítésére, „aktualizálására” nem volt semmi szükség. Ezzel összefüggésben helytálló a másodfokú bíróság részéről az a megjegyzés is, hogy amikor az elsőfokú bíróság 400.000 forintot beszámított, akkor tulajdonképpen a kamat elszámolására is sor került. Tekintve, hogy ebben a körben az alperes részéről 1996. március 6-án a teljesítés megtörtént, a felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott a Ptk. 301.§ (1) bekezdésében foglaltak megsértésére. Az alperes késedelme ugyanis az említett teljesítésével megszűnt. Az viszont valóban felvethető, hogy a felperest a Ptk. 360.§ (1)

bekezdése értelmében a károsodás - egyébként általa a perben soha meg nem jelölt - időpontjától a kifizetésig terjedő időszakra ún. kárcamat illeti meg. Nem ellentétes azonban a bírói gyakorlattal, ha ilyen esetben a bíróság a ténylegesen megállapítható - itt a szakértői vélemény szerinti 359.000 forintos - kárösszeggel szemben az időmúlásra tekintettel magasabb - a kamat fejében a károsultat megillető követelést is magában foglaló - összeg megfizetéséről rendelkezik. Gyakorlatilag ez történt a perbeli esetben is, amikor az elsőfokú bíróság a viszontkeresettel érvényesített követelés erejéig teljesíthetőnek ítélte a felperes kártérítési igényét. Azaz a felülvizsgálati kérelemben megfogalmazott kifogással („értelmezhetetlen a másodfokú bíróság ítélete”) szemben, a Legfelsőbb Bíróság értelmezésében ez a jogerős ítélet - helyes - tartalma.

Az ezt követően módosított kereseti kérelem körében pedig azért nem állapítható meg mulasztás, mert a tájékoztatást a bíróságnak az eljárás olyan szakaszában kell megadnia, amikor a bizonyítandó tények már ismertek és megállapítható, hogy a fél nincs kellőképpen tisztában bizonyítási kötelezettsége tartalmával (PK vélemény 3. pontja). Az ugyan kötelessége a bíróságnak, hogy a bizonyítási eszközök közül a szakértői bizonyítás szükségességéről tájékoztatást adjon a bizonyításra kötelezett félnek, ez a kötelezettség viszont - a Legfelsőbb Bíróság előzőekben ismertetett iránymutatása szerint - csak akkor terheli, ha már ismertek előtte a bizonyításra szoruló tények. Az adott esetben viszont az elsőfokú bíróság a felperes mulasztásának következtében nem került abba a helyzetbe, hogy megismerje: a felperes 2000. évtől kezdődő időszakra milyen tények alapján érvényesít kártérítési igényt.

A felperes ettől eltérő érvelése azért sem vezethet eredményre, mert az elsőfokú bíróság a Pp. 141.§ (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően - az 5. sorszámú végzésében a jogszabályhely megjelölésével - kifejezetten tájékoztatta a tényállítása késedelmes előterjesztésének jogkövetkezményéről: annak bevárása nélkül határoz.

Arra pedig kizárólag a felülvizsgálati eljárásban hivatkozott, hogy a bérleti jogviszony lejártát követő időre megállapodás hiányában szakértői bizonyítás útján kéri a használati díj meghatározását. Ez a kérelme azonban a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből adóan nem vezethetett eredményre.

Ilyen körülmények között megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság számára kizárólag a beszámítással érvényesített kártérítési igényre és a szerződés alapján számítható elmaradt bérleti díjra vonatkozóan állt rendelkezésre elegendő adat ahhoz, hogy - a beszámítási kifogással összefüggésben a viszontkeresetre is kiterjedően - a felperesre kedvező ítéletet hozzon. A kifejtettek értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet ezt meghaladó, a felperes további keresetét elutasító, fellebbezéssel támadott

rendelkezését jogszabálysértés nélkül hagyta helyben.

A Legfelsőbb Bíróság ezért a jogerős ítéletet a Pp. 274.§ (2) bekezdése értelmében megtartott tárgyalás eredményeként a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a felülvizsgálati kérelemmel szemben eredményesen védekező alperes - jogi képviselétéből adódó és az ÁFA-t is magában foglaló - felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2011. december 7.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné Dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. bíró, Dr. Szűcs József s.k. bíró